

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori neîncadrate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

1927

«Să stăpânim durerea, care pe om supune».

Și, cercetându-ne propriile adâncimi, să cumpănim bunurile, cu cari intrăm în noul an.

Sânt ele produsul vredniciei și râvnei noastre de progres, sau sânt talanții pe cari alții, cari s'au dus dintre noi, ni i-au lăsat spre păstrare și adăogire? Avem o țară, pe care ne-au lăsat-o, scut și ocrotire libertății, alții. Avem o cultură, abia mijindă, pe care ne-a înghebat o truda atâtor mucenici. Am avut o credință, care a fost izvorul de nădejde al strămoșilor. Azi abia ne mai aducem aminte de ea.

Ce este al nostru? Căci noul sol al veșniciei, care pentru treisute șazeci și cinci de zile, vine martor al bucuriei ca și al durerii, al strădaniei, ca și al nepăsării, vrea să știe acest lucru.

El nu este tinărul frumos din basme, care ne așteaptă, s'așeze cu mână de frate cununi de lauri pe frunțile noastre. Și ne înșelăm, când credem că îl mulțumim cu o cupă de vin și cu strigătul entuziast, pe care-l ridicăm în onoarea lui, când ciasornicul, la miezul nopții, bate a douăsprezecea lovitură.

Salve ție!... Dar noul an nu ne vine tovarăș de petreceri. Nici nu vine să tindă yălul uitării pe nepăsarea trecutului, netezind cărarea spre indolența viitorului. Sfinx cu ochi de judecător neîndurat, el ne întreabă cu ce am însemnat existența noastră în anul ce s'a dus, ca să putem pretinde răsplata dela el, care acum vine?

Ce am făcut cu talanții pe care ni i-au lăsat înaintașii? Ce am făcut ca să creștem prestigiul țării noastre? În ce chip am obosit, ca libertatea întronată de ei să-și poată revărsa tot harul luminei? Care năzuință spre întruparea armoniei s'a tradus în faptă prin sprijinul nostru? Ce dureri s'au alinat prin jertfa noastră?

Dacă mărturisirea fără de rezerve a g eșalelor este începutul îndreptării, să avem curajul și să recunoaștem că nu ne-am arătat prin nimica vrednici de realizarea celui mai îndrăzneț dintre visurile ce s'au visat pe pământ.

Am fost căzuți. Bunătatea cerească ne-a ridicat, unde aspirațiile noastre nu cutezau să se avânte. Și, odată ajunși sus, ne-am arătat răi, nemilostivi cu suferința, neîngăduitori cu de-aproapele, cruzi cu cei slabi, lași în fața celor ziși puternici, disprețuitori ai izvoarelor cari au adăpat viața trecutului, nevrednici de cei cărora le-am luat locul.

Ei și-au pus în cumpănă viața și au înfruntat moartea în mii de feluri, ca să vadă pentru noi triumful dreptății. Noi nu riscăm o infamă situație de dragul de a vedea strălucind adevărul. Noi, spre a nu ne deranja din confortul nostru, menajăm susceptibilități normale, și cu ipocrizia fariseului ne descoperim înaintea mutrelor, pe cari le disprețuim. Noi am răd cat secătura netrebnică până la apoteoză și lui burtă verde i-am creat cult special.

Ce găsește la noi anul rupt din veșnicie spre a veghea asupra pulsațiilor vieții noastre?

O banală alternare de noapte și zi, de foame și saturație, de instincte și izbucniri animalice, cari toate la un loc formează pentru noi viața.

Domnule recent îmbogățit, nu te gândești la alții. De dta este vorba. Ți-ai spart jînițele și mai mari ți le-ai zidit. Dar ce năzuință frumoasă a primit prin dumneata întrupare? O, în îngustimea orizontului ce ți l-ai creat, te crezi cine-va? Și nu ești decât o pată pe ceea ce eroii trecutului au înțeles a fi viață.

Nu. Anul acesta, ca și cei cari s'au dus și ca și cei ce vor veni nu se ilustrează în fața eternității decât prin eroi, cari, deslegându-se din lanțurile himei, au știut să-și închine viața unui ideal.

La mulți ani! Dar materia este așa de neputincioasă în fața tărâncopului vremii... Mulți ani numai spiritul încălzit de dragostea luminei și de alinarea durerii poate să-i întâmpine. S'a cufundat de mult în uitare bogatul nemilostiv, ale cărui comori ascunse, le găsește din întâmplare, după sute de ani, săpătorul, fără să se aștepte. Ci umilul cerșetor Lumânărică trăiește și sfidează anii prin duhul care i-a încălzit haina de lut a existenței lui mizerabile pe pământ. Trăiește prin eroismul lui.

Voi, cari ați dat vieții noi forțe în copiii voștri nevinovați, voi cari sunteți chemați a'ndruma tinerele odrasle spre viața cea adevărată, modelați aceste suflete, ca din fiecare să se ridice un erou. Veți da patriei un braț puternic spre apărare și umanității o nouă stea în întunecul, în care se sbate.

Anul martor acestei nobile năzuințe va fi adevăratul «An nou fericit». O, de ar fi 1927 anul reculegerii sufletesti a acestui neam românesc! Noi îl vom binecuvânta. Și vom binecuvânta truda sfântă a eroilor cari vor îndruma viața noastră spre această reculegere.

Anul nou cu avânturi nouă!

I. U. Soricu.

Alte pastorale de Crăciun, cu frumoase cuvinte și părintești îndemnuri am mai primit dela PP. SS. Lor: Episcopul Iosif al eparhiei Caransebeșului, Episcopul Gherontie al eparhiei Constanței, Episcopul Lucian al eparhiei Romanului.

Nașterea Domnului

Sfintele sărbători ale Nașterii Domnului au fost prăznuite și anul acesta în centrul mitropoliei noastre cu deosebită solemnitate.

În ziua primă a oficiat sfânta liturgie în catedrală I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae cu mare asistență.

În decursul slujbei I. P. S. Sa a hirotonit întru diacon pe absolventul Academiei noastre teologice Inocențiu Truța. Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al catedralei condus de prof. T. Popovici.

La finea sfintei liturgii I. P. S. Sa Mitropolitul a rostit una din cele mai frumoase cuvântări. A început cuvântarea cu cuvintele dela Ioan 1, 27 «În mijlocul vostru stă Acela, pe care nu l cunoașteți», arătând, că deși cărturarii și fariseii aveau prorociile despre sosirea Mesiei — la sosirea lui — nu l-a cunoscut. În cuvinte înălțătoare descrie locul nașterii Mântuitorului peștera, unde a luat ființă cea mai minunată făcăduință dată de cer omenimei.

În partea a doua a cuvântării a descris personalitatea Mântuitorului, care prin nașterea sa a despăcat istoria omenimei în două, rămânând El centru — întemeind împărăția sa pentru vecinicie, în care se înrolează tot mai mulți ostași și apostoli, arătând că împărăția înreimată de Mântuitorul e fără de hotară, fără de sfârșit, împărăția dreptății, a binelui, împărăția în care e stăpână voința atotșfântă a lui Dumnezeu. Scoate la iveală însemnătatea cea mare a sfintei Scripturi. Cuvântul cel scris al lui Dumnezeu, care pentru suflet e aceea ce este apa pentru pește și arată cum s'a îndeplinit dealungul veacurilor opera de înaintare culturală, de adevărat progres bazat pe cuvântul nelșelător al evangheliei...

A arătat ce înseamnă și ce este Mântuitorul Hristos pentru fiecare din noi. El bate astăzi și în toate zilele vieții noastre la ușa sufletului nostru, pentru binele și fericirea noastră să-l primim cum se cuvine. Cu El să ne trăim fiecare clipă a vieții. În fine a dorit tuturor ca aceste sfinte zile să le petreacă în pace, liniște și mulțumire.

Cuvântarea I. P. S. Sale ascultată într-o liniște solemnă de numeroși credincioși, a făcut adâncă impresie.

A doua zi a Nașterii Domnului I. P. S. Sa a asistat la sfânta liturgie în biserică din suburbiul-Iosefin a orașului nostru, ținând la finea slujbei credincioșilor din acea parohie o instructivă și luminoasă predică, ascultată cu multă atențiune.

În catedrală, a doua zi, la finea sfintei liturgii, părintele protopop E. Cioran a citit pastorală I. P. S. Sale Mitropolitului publicată în numărul precedent al ziarului nostru și trimisă tuturor parohiilor de pe teritoriul arhiepiscopiei.

Sfânta Mănăstire dela Sâmbăta de sus

— Reclădirea părților dărâmate. — Tiparniță. — Adăpost pentru bătrânii preoți.
— Școala de călugări. — Apelul arhieresc. —

(=) Nu putem începe mai bine și mai potrivit vorba ce o adresăm cititorilor noștri, în primul număr din noul an al acestui organ de publicitate, decât oprindu-ne mai întâi și în deosebi asupra *cuvântului arhieresc*, trimis, în 1926 de ziua Nașterii Mântuitorului, tuturor credincioșilor sfintei biserici ortodoxe române din arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu.

Cartea pastorală a I. P. S. Sale Mitropolitului nostru *Nicolae*, dată la acest mare praznic vestește clerului și poporului *ridicarea din ruine a unui vechi altar și înfrumșetarea lui cu podoabe nouă*.

Dorința și planul înaltului prelat este reclădirea părților dărâmate ale sfintei Mănăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus, împreună cu chiliile pentru călugări, și creșterea tiparniței, a căminului preoțesc și a școlii de cucernici călugări, — toate acestea adăpostite în cuprinsul sfântului lăcaș din țara Oltului.

Știm că arhiepiscopia ardeleană n'are astăzi nici o mănăstire, cu toate că istoria mănăstirilor ortodoxe ne spune, că și în Ardeal au existat, în veacurile 17 și 18, — va să zică în trecut nu prea depărtat, — un însemnat număr de asemenea sfinte așezăminte, înălțate prin evlavioasa dărnicie a credincioșilor ortodocși.

În locuri ferite de sgomotul lumesc, la poale de munți, sau în mijloc de codru verde, «frate cu românul», s'au înființat mici mănăstiri, alcătuite de comun dintr'o bisericuță și câteva chilii, separate una de alta, pe seama călugărilor.

După un act aflător în arhiva județului Făgăraș, (Vezi: Dr. A. Bunea, Episcopii P. P. Aron și D. Novacovici, pag. 331 și urm.) de-alungul Carpaților de sud ai Transilvaniei existau 24 de mănăstiri, și anume în următoarele locuri: Comana de sus, Șinca de jos, și de sus (sau nouă), Șercaia, Buciumi, Berivoi, Recea de sus, și de jos, Dejani, Breaza de sus, și de jos, Netot, Lisa, Sâmbăta de sus, și de jos, Drăgușul de sus, și de jos, Viștea de sus, și de jos, Arpașul de sus, și de jos, Cârțișoara, Scorei, Porumbac.

Mai erau mănăstiri: în țara Hategului (a Prislopului), la Geoagiul de sus, Rîmeț și în numeroase alte locuri.

Din mănăstirile ridicate în părțile Făgărașului n'a rămas nici una: în 1761 toate fură nimicite, după ordinul generalului de tristă pomenire, Buccov: cele de lemn sânt arse, cele de piatră dărâmate cu tunurile. Una singură din aceste mănăstiri a scăpat în acel an de furia generalului: cea dela *Sâmbăta de sus*, situată pe proprietatea familiei Brâncoveanu. Dar, după 24 de ani, (în 1785) fu în sfârșit și ea dărâmată, (Dr. A. Bunea, o. c. pag. 337), fără ca familia Brâncoveanu să o mai poată mântui de peire.

Mânia aceasta stăruitoare și înviforată își îndreptă năpăstuirile asupra credincioșilor ortodocși ardeleni, pentru a-i forța să se lapede cu toții de veche credință și să treacă la papistăsie.

Amarnica prigonire, a bisericii ortodoxe ardeleni, și năzuința ne nimicire decretată și prin legi votate, își găsește un jalnic ecou în câteva glăsuiri de pe acele vremuri vitrege: sânt tânguioasele versuri, cunoscute sub numirea de: «*Plângerea mănăstirii Silvașului*», care zice:

*Atunci pizmași s'au sculat
Și de toate părțile m'au prădat,
Cel de prin prejur calvinii,
Și cu uniții români,
Unii au luat satele și moștile,
Alții grădinile și vitle,
Și din odoare ce au vrut,
A luat cine ce a putut.*

*...De mânie s'a umplut ca un pardos
Și asupra cinului călugăresc s'a întors,
Ca de tot să-l prăpădească,
Prin Ardeal să nu se mai găsească,
Mănăstirile de piatră le-au surpat,
Schiturilor de lemn foc li-au dat...»*

Biserica mănăstirii de lângă Sâmbăta de sus, a fost zidită între anii 1697—1714 de Voievodul Munteniei, Constantin Brâncoveanu.

*) V. Dr. Il. Pușcariu, Documente p. limbă și istorie, I. 389.

Purtase hramul Sfintei Născătoare de Dumnezeu. Deși în ruine, biserica are unele părți bine conservate: se compune din pridvor, tindă, loc de mijloc și altar.

Răposatul arhieru și scriitor, Dr. Il. Pușcariu, ne dă (în o. c., pag. 395) următorul tablou: «Partea din mijloc, cu cupola, poartă semne învederate despre un stil îngrijit arhitectonic... Pe altar sânt arhanghelii zugrăviți în mărime naturală, cu culori vii, desemn regulat și cu aureole de aur strălucitor... Biserica întreagă nu este edificiu mare, dar proporționat și de mult gust. Lungimea bisericii este de 18 metri, înălțimea cupolei, din fundament până sus, asemenea; lățimea e de 6 metri... Exteriorul bisericii, acoperit la anumite locuri cu earbă și arbori mici, face o impresiune tristă (în 1889). În jurul bisericii se cunosc încă și astăzi gropile, unde au fost așezate chiliile călugărilor, precum și unele morminte. Ear ceva mai departe, pe lângă biserică, pe o luncă frumoasă, romantică, percursă de râuleț, sânt mai mulți pomi bătrâni, precum: meri, nuci ș. a.»

Stricarea mănăstirii au început-o vrămașii neamului românesc, și au continuat-o timpurile nestatornice.

Grecii din Brașov, cari au primit dominiul din Sâmbăta de sus dela prințul Grigorie Brâncoveanu, prin testamentul din 1823 făcut la Brașov (Dr. A. Bunea, o. c., după Monografia lui B. Bailescu, 337), au restaurat castelul prințului în comuna amintită, — dar mănăstirea, dela o depărtare cam de-o jumătate de oră, a rămas și mai departe în ruină.

Acest sfânt lăcaș, din zilele grele ale părinților noștri, are să învie acum la o nouă viață și să răspândească mângăere și lumină pentru întreg poporul românesc.

Apelul înaltului nostru prelat cheamă să contribuie, după îndemnul apostolesc: Fiecarele precum se îndură cu inima, nu dintru părere de rău, sau de silă; că, pe dătătorul de bună voie, îl iubește Dumnezeu, (II Cor. 9, 7).

Începutul contribuțiilor pentru *Sfânta Mănăstire a lui Constantin Brâncoveanu*, creștinescul domn al Țării românești, îl face însuși cel ce adresează apelul, semnând în acel scop una sută de mii de lei.

Poporul credincios, primind lămuririle necesare dela cucernicii protopopi și preoți, nu va refuza să vie în ajutorul desăvâr-

FOIȘOARA

„Tatăl nostru“

de N. NEAGA, licențiat în teologie

A) Introducere. Nu există lature a vieții, nu există acțiune a omului, pe care Domnul nostru Isus Hristos să nu o fi lămurit în toată adâncimea înțeleșului, la care să nu aflăm călăuză dreaptă în învățătura Salvatorului nostru. Aici, — în învățătura lui, — e filosofia vieții, etica cinstită, aici logica rațională, fericirea ade-vărată.

«Tatăl nostru», e un mic mărgăritar din tezaurul nesecat al învățăturii sale, o fărâmitură numai, din mina de aur a «Buneivestiei». E o rugăciune ce ne învață să ascultăm de ceriu nu de pământ, de Dumnezeu nu de oameni. E o metodă de acțiune a creștinului, pe care ni-o redau doi dintre sfinții Evangheliști: Matei la capitolul VI, 9—13; Luca la XI, 2—4. Întâiul ni-o expune în succesiune firească în centrul prelegerii, cunoscută după locul unde s'a ținut, sub: «Cuvântarea de pe munte»; al doilea cu totul

aparte de această, dar argumentată bine din punct de vedere istoric.

Gândiri asemenea cererilor din «Tatăl nostru», sânt resfirate și în epistolele sfântului Pavel. Așa: «Dumnezeu Tatăl nostru», (I Cor. 1, 31 etc.) «Ava părinte», (Rom. 8, 15) «să se proslăvească numele Domnului», (II Tes. 1, 12) «și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă va mântui»... (II Tim. 4, 18) etc.

Intrucât nu fac critica textului, nici nu stabilesc diferitele raporturi dintre un scriitor sfânt și altul, ci încerc a pătrunde în înțeleșul acestei rugăciuni, voi lua în considerare textul așa, cum îl aflăm depus în «Mărturisirea de credință» a bisericii noastre.

B) Despre rugăciune. Pe timpul activității pămâtenice a Domnului Isus Hristos, situația religioasă era foarte confuză. Poporul ales, și din sinul lui îndeosebi fariseii nu respectau din cele ale legii decât invelișul (Mat. 23, 27). Formalismul cras li caracteriza. La rugăciune preferau piețele publice și colțurile de străzi (Mat. 5, 5). De i surprindea momentul destinat rugăciunii în mijloc de stradă, acolo stăteau locului, și cu fața îndreptată spre templu ori

«sfânta sfintelor», își sbierau rugăciunea (Meyer A. W. Kommentar zu Matthäus. Göttingen 1898, pag. 129). Ei nu se rugau dintr'un îndemn intern al sufletului, ci mai mult de dragul laudei oamenilor (Mat. 23, 5). Inchipuirea lor de a se spăla prin o pocăință exterioară era cu totul injustificată.

Păgânii se rugau repetând încontinuu aceeași rugăciune, în aceleași cuvinte, numai să aibă ce borborească (Mat. 6, 7). «Baal auzine!...» strigau din zori și până'n amiază de zi, schiopătând în jurul altarului (Steinmeyer L. Die Rede des Herrn auf dem Berge Berlin 1885, pag. 89). Credeau că prin multă vorba lor, sau prin o rugăciune artistic alcătuită, vor izbuti mai îndată să atragă atenția divinității asupra lor (Mat. 6, 7).

Păgânii borboreseau, fariseii cinsteau cu buzele. Și unii și alții departe cu sufletul de Dumnezeu.

Hristos a răsturnat păreriile lumii despre cultul pietății. A trebuit să schimbăm calea pe care lumea se grăbia spre Dumnezeu. El zice: «voi când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii, că iubesc în adunări și în unghiurile ulițelor stând să se roage ca să se arete oamenilor... Tu când

șirii unui așezământ apărător al legii strămoșești și propovăduitor de cultură și iubire evanghelică.

Planul de clădire și întocmire al Sfintei Mănăstiri dela Sâmbăta de sus este cu mult mai frumos, mai măreț și mai trebuit, decât ca înfăptuirea lui să mai poată fi amânată pentru altă vreme.

Cler și popor, cu toți luându-se la nobilă întrecere, vor ști să dea dovezi, că locul credinței și al jertfirii pentru po-doaba înălțătoare a casei Domnului nu se poate distruge niciodată și prin nimic din suferințele lor.

Așa să fie!

In urma unei întrevederi — anunță zărele din capitală — între dl ministru al instrucțiunii și I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, se va cerceta din nou chestiunea învățământului religios în școlile normale de stat. I. P. S. Sa a cerut să se admită în aceste școli câte două ore de religie în fiecare clasă, și între obiectele de învățământ să se ia și cântarea bisericească și tipicul bisericesc: — pentru că în Ardeal trăiesc tradițiile învățătorilor cu alipire și dragoste de biserică și de credință strămoșească, ear învățătorii, fără această dragoste sacră, trezesc în credincioșii ardeleni, părinții copiilor de școală, nu numai o răceală, ci o explicabilă neîncredere, care nu poate fi prielnică școlii și operei ce are de îndeplinit.

Religia în învățământul secundar. Comisia pentru reforma învățământului secundar și-a încheiat lucrările prin întocmirea definitivă a proiectului de lege. În chestia învățământului religios s'a primit punctul de vedere al bisericii, adecă va fi menținut în toate clasele școlilor secundare, până la clasa a șaptea inclusiv.

În câte ore pe săptămână?

De altfel noua reformă va fi aplicată, în totalitate, abia în toamna din 1929.

In acelaș gând. Ziare din capitală se ocupă de alegerile recente pentru congresul mitropoliei noastre ardeleni, și numesc — cu toată dreptatea — *mentalitate greșită* felul cum unele foi înregistrează rezultatul alegerilor:

«Di X. din partidul poporului,
„ Y. „ „ liberal,
„ Z. „ „ național țărănesc».

Este cu desăvârșire greșit a înfățișa candidații ca reprezentanți de partide politice. Biserica cere o singură calitate pentru a putea fi ales în corporațiile sale: *calitatea de fii credincioși al bisericii*. Așa zicem și noi.

te rogi întră în camera ta, și înclină ușa ta, roagă te Tatălui tău, celui întru ascuns și Tatăl tău celce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii, că li se pare că întru multă vorba lor vor fi auziți... căci știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte de a cere voi dela dânsul» (Mat. 5, 5-8).

Precum existența trupului e condiționată de neîntrerupta legătură cu aerul, așa: ca viața religioasă în om să nu se stângă, sufletul fără încetare trebuie să fie în comunicare cu Dumnezeu (Dr. N. Cotos, Tatăl Nostru Buc. 1914 pag. 6). Omul nu poate nimic fără ajutorul Lui. Hristos chiar, n'a lucrat nimic fără a cere sfatul și fără a exprima mulțumită Părintelui ceresc. După botez s'a rugat, (Lc. 3, 32) la minunea înmulțirii pâinilor iarăși, (Mt. 14, 23) în urma învingerii ispitei la fel, (Mc. 1, 35) înaintea patimei fiind a invocat ajutorul sfânt prin cuvintele: «Părinte, de este cu putință, treacă dela mine paharul acesta; însă nu precum voesc eu, ci precum Tu» (Mat. 27, 39). Chiar în culmea durerilor sale fiind, și a revărsat durerea inimii prin cuvântul psalmistului: «Dumnezeule, că mai lă-

Dăruiri grăitoare pentru refacerea Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus

Inițiativa luată de bunul nostru păstor sufletesc, de a ridica din ruine, de a reface și a întregi sfântul așezământ de-asupra comunei Sâmbăta de sus, județul Făgăraș, este întâmplată, din partea tuturor celor cu dragoste pentru Hristos, cu cea mai curată însuflețire.

Credincioșii se grăbesc, cu mic, cu mare, să aducă prinosul lor întru realizarea neîntârziată a planului de zidire și întocmire a Mănăstirii brâncovenesti.

Cucernicii protopopi și preoți au început, cum ni se anunță, a face propagandă ietinsă, pentru ca toți credincioșii cu oarecare dare de mână să aibe puțința d'a se inserie cu obolul lor, dat cu dragă inimă, între sprijinitorii și ctitorii sfântului lăcaș.

Publicăm, de astădată, următoarea listă de subscriere în Sibiu:

Lei	
I. P. C. Sa Dr. Vasile Stan, arhimandrit	12000
Dr. Vasile Bologa, consilier mitropolitan	12000
Matei Voileanu, consilier arhiepiscopesc	10000
Dr. George Proca, consilier arhiepiscopesc	10000
Virgil Nistor, consilier arhiepiscopesc	10000
Timotei Popovici, profesor	10000
Aurel Popovici, profesor	10000
Ioan Dinu, diacon	10800
Traian Scorobet, consilier arhiepiscopesc	5000

Lei	
Dr. Andrei Gălea, consilier arhiepiscopesc	5000
Traian Petrișor, consilier mitropolitan	5000
Pr. L-Col. Ios. Serafin	5000
Romul Perian, șef-contabil	4000
Emilian Cioran, protopop	2000
Ieronim Grovu, consilier arhiepiscopesc	2000
Dumitru Coltofean, consilier arhiepiscopesc	2000
Patriciu Marcu, exactor	2000
Iosif Trifa, dir. orfelinatului	2000
Buertmes și Stenzel, arhit.	2000
Ioan Circov, protocolist	1200
Enea Hodeș, redactor	1000
Gheorghe Maior, profesor	1000
Dr. Nic. Terchilă, profesor	1000
Andrei Cuznetov, econom la Academia teologică	1000
Dumitru Eli, contabil la Tipografia arhidiecezană	1000
George Poponea, conduc. Tipografiei arhidiecezane	500
Ioan Marcu, conduc. Librăriei arhidiecezane	500
Evloghiu Athanasie, ecle-siarh	500
Ioan I. Benția, inspector de realități	500
Mih. Racotă, referent	500
Spiridon Moian, casier	500
Olga Mangesius, funcționară	400
Liviu Dejenar, funcționar	400

La oaltă Lei: 130,800

Dela I. P. S. Sa: 100,000

Total . . Lei: 230,800

Deci suma iscălită, în decurs de câteva zile în Sibiu, se urează la Lei 230,800. Sperăm că în curând vom avea să încreștăm succese și mai mari.

sat» (Mat. 27, 46, Ps. 21, 1).

Ajutor ne-a învățat Mântuitorul să solicităm și noi, prin rugăciune, dela Tatăl ceresc. «Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide, căutați și veți afla» (Mat. 7, 7). Dar ca opera noastră să aibă aprobarea divină, trebuie să urmărim ordinea arătată de Hristos. Ceeace simțim în interiorul nostru, cu aceea să pășim și înaintea lui Dumnezeu. Să ne ferim de a îngrămădi cuvinte, de a face risipă de vorbă mormăind automatic, fără gândire și suflet, sau de a reduce valoarea rugăciunii la un strigăt de alarmă.

Prin Hristos legătura dintre Dumnezeu și om a devenit intimă de tot. El ni-a pus în mână o armă cu care putem câștiga teren spiritual. Aceasta e rugăciunea, iar cucerirea o poate începe omul însuși. «Prin rugăciune te înalți până la izvorul cunoștinței și luminei, te înalți ca o ciocărie drept spre soare, spre soarele spiritual, în mijlocul zămăslirii vieții, pentru ca de acolo să te întorci la datorită tale din lume pe pământul întunecat și posomorât» (Rev. Bis. ort. rom. pe 1922 N. 12). Pecând credința ne apropie de Dumnezeu, «rugăciunea ne des-

chide ușa ca să intrăm să vorbim cu Dânsu» (E. Piteșteanu, Pășune duhovnicească, București 1922 pag 209).

Pentru a ajunge în această comunitate spirituală pe o cale plăcută Tatălui, Hristos ni-a spus clar, să căutăm mai întâi împărăția cerului (Matei 6, 23). Creștin adevărat nu i acela, care face aparențe evlavioase, în sfânta biserică plecaciuni cu miile, ci celce în toate acțiunile se lasă pătruns de duhul învățăturii lui Hristos. Acela, care nu cu buzele, ci cu sufletul își manifestă dorul după sfințenie, dorul de a se împreuna cu Dumnezeu. «Rugăciunea cea cu inima înfrântă pătrunde nourii» (Ps. 50, 18).

Domnul cere dela ai săi, ca la rugăciune să evite zgomotul și privirile lumii, căci o atare rugăciune aduce mai multă osândă decât alinare. «Duh este Dumnezeu și celce se închină să se închine cu duhul și cu adevărul» (Ioan 4, 21).

El accentuează izolarea (I. Olariu: Evan. după Matei, Mc. și Lca, pag. 73). Retras în singurătate află spiritul contact cu Dzeu, și tocmai în aceasta constă realitatea unei rugăciuni. N'ci nu cuvinte articulate, pentru că Dumnezeu

De ești tu Hristos, Spune-ne nouă?

Aceasta a fost întrebarea pe care au adresat-o lui Hristos bătrânii poporului, arhierii, și cărturarii întruniți în sinodiu.

Și este interesant că după sute și sute de ani omul curios și pătimaș, fără să vrea, ajunge în situația că trebuie să întrebe și el: «Cine este Hristos, de ce nu vine în mijlocul nostru, să ne spună ce vrea cu noi?»

Cămătarul cel mai învârtos la inimă, care râde sarcastic de iluziile și naivitățile oamenilor, începe să-și peardă puțin din liniște când este tras la răspundere în numele lui Hristos, și cu cât ar vrea mai energic să alunge din socotelile lui de pălângă flămând acest nume, cu atât se simte mai slab. Iubirea și mila lui Hristos îi pune în fața ochilor o oglindă înspăimântătoare și îl înmoaie ca focul fierul.

Ucigașul ascuns de lume și de oameni în fundul temniței nici ei nu scapă de acest nume. Când se crede singur ca fiara în desișul codrului, se deschide ușa temniței și preotul îi vorbește de Hristos, care are o vorbă bună și miloasă și pentru cel mai rău și cel mai decăzut om. Numele lui Hristos îl frământă și pe el, și în întunecul temniței și al gândurilor ucigașul se întreabă ce o fi având cu el Hristos?

Savantul care așa de ușor se crede tot știutor, scapă peana din mână, când aude pe proprii lui copii cu câtă dragoste vorbesc de Hristos.

O, câtă stăruință s'a depus, câtă energie s'a cheltuit și se va mai cheltui cu opera nefericită de a scoate pe Hristos din cultura omenească, din familia omenească, din mintea și inima omenească. Și tot în zădar! Hristos, ori cât l-am ignora ori cât l-am supăra, ori cât l-am huida, El tot rămâne prietenul nostru.

Sinodiuul care, din îngâmfare omenească, a condamnat pe Hristos când li-a adus sluga lor, Iuda, cei treizeci de argenți înapoi, nu a voit să-i primească. Conștiința a biruit în ei, și oamenii judecatori s'au prăbușit.

Câtă lume nu trăiește și astăzi pentru care, Hristos, biserică, preoți, slujbă nu sunt decât naivități ale trecutului. Cu buzele vor spune și ei vorbe frumoase despre toate lucrurile acestea, dar în sufletele lor nu cred nimic și stau mirați ca și mem-

brii sinodiuului și se întreabă cine este Hristos acesta și ce vrea cu noi? Ei nu văd în lumea aceasta decât oameni; oameni cu averi mai mici ori mai mari, oameni cu drepturi mai multe ori mai puține, oameni norocoși, ori nefericiți.

Duh ceresc, duhul lui Hristos pentru ei nu există în lumea aceasta. Numai și numai într'un caz ar admite pe Hristos: Dacă Hristos este Hristos, zic ei, să ne aducă, pâine, haine și situație, — celor mai pretențioși le trebuie la tot cazul glorie, să fie ea oricât de nemeritată!

Și vai, cum se prăbușesc și acești oameni moderni, cum s'au prăbușit și membrii atotputernici ai sinodiuului.

Am cunoscut în viața mea un om «rău». Zădarnic i-au vorbit neamurile prietenii, preoții, învățătorii și altă lume binevoitoare, — omul a rămas egoist, cănos și fără milă. Și vai ce miel nevinovat s'a făcut pe patul morții, cum i-a părut de rău de fiecare vorbă nesocotită, de fiecare faptă urâtă. Ultimul lui gest a fost o privire caldă și iubitoare în care și-a înfășurat caznicii, vecinii și prietenii.

Și am convingerea sfântă, ca după fiecare viață trăită fără Hristos, urmează o prăbușire groaznică, fiindcă lui Hristos este dată toată puterea în ceruri și pe pământ, și nu oamenilor îngâmfăți, dar slabi.

Azi e anul nou. Azi sufletele oamenilor se aseamănă cu pușoi de rândunea cari stau pe marginile cuiburilor și ar vrea să zboare, dar nu știu încotro? Azi se gândește toată lumea, ori de anul nou le rezerva lacrimi de bucurie, ori de durere?

Și îndoelnicilor și puțin credincioșilor le vine azi biserica în ajutor, spunându-le: o singură cale, sigură, este în această viață: calea arătată de Hristos.

Tu, cel ce locuiești în palat, de ce ești trist și de ce ești nemulțumit? Ah, nu mai găsești nici o plăcere, fiindcă toate le-ai gustat pe rând...

Mai există o plăcere, la care nu te-ai gândit niciodată.

Sânt atâția oameni nenorociți de soarte, cari niciodată n'au cunoscut în viața lor, plăcerea aceasta, cea mai de jos pe scara plăcerilor, de a fi îmbrăcați odată măcar în haine întregi și curate. Dă-le haine acestora, și ai să vezi, cum au să te îmbrățișeze și cum o să se vindece și inima ta de inima lor, care va pânge de bucurie.

Știi tu că sânt oameni cari nu cer altă favoare dela soarte, decât a putea măcar odată să se sature, fiindcă ei se nasc și mor mâncând sfirmituri? Acești oameni, saturați odată la masă ta, îți vor deveni frați buni, cari au să te apere și să te mângâie.

Și tu, săracule, pe care te-a încărunțit și te-a pipernicit sărăcia, pleacă din loc, mișcă-te; undeva, departe în lume, trebuie să fie și pentru tine un loc și un ceas de noroc.

Hristos e prietenul tău, nu te teme. Indreaptă-te, luptă-te, crede și vei birui.

Doamne! De ești tu Hristos, Spune-ne Nouă, vină la noi, întărește-ne, ridică-ne, ca pe slăbănogul dela lacul Vitezda și nu ne lăsa pe noi pradă prăbușirii!

Prof. Dr. Ștefan Cioroianu.

Hristos și probleme sociale

În Graz a pășit, în anii din urmă, un profesor universitar, ținând discursuri fulminante, care au stârnit discuții vehemente, pro și contra. Este profesorul de etică creștină și dogmatică, Dr. Ioan Ude, dela universitatea din Graz.

Profesorul Ude a rostit cuvinte apăsate, despre moda din zilele noastre, despre alcool, despre inflație, sbiciuind cu multă putere de convingere fiagele societății actuale.

Reglementat din partea superiorilor săi, silit să tacă pentru câțva timp, acum iar și-a luat apostolatul.

În Noemvrie 1926 a chemat pe vienezi în sala cea mare din primărie, și li a vorbit. Sala gemea de public, din toate clasele sociale. A vorbit despre «Hristos și problemele sociale». În aceeași legătură de idei, a doua oară, despre «Mizeria socială și iluzia puterii de a-ți minți conștiința».

O să înțeleagă și cetitorul român că are interes să știe și el ce a vorbit profesorul Ude vienezilor.

Ce idei a căutat să răspândească Ude în mijlocul lor? A pus mai întâi întrebarea: oare învățăturile date de Hristos nu ar mai fi potrivite astăzi, să rezolve problemele sociale? A mai întrebat ce poziție a luat Hristos față de problemele sociale?

Hristos, după profesorul Ude, n'a putut să pună norme, un «program» pentru rezolvirea problemelor sociale, deoarece fiecare epocă își are întrebările sale speciale de rezolvit. Întrebările, problemele sociale ale epocii păgâne, au fost altele decât acelea ale Evului Mediu, în care preponderanța o aveau problemele, care se refereau la țărănime. Astăzi, în epoca noastră înaintată, au precădere problemele muncitorești, cari se ocupă cu consumul, cu producția și cu împărțirea materiilor. Hristos este o personalitate istorică și nu e un mit. Trebuie să fim în

aude rugăciunea tăcută a cugetului. Dat fiind însă că organul sufletului ne împinge la simțăminte vizibile, cugetarea sau gândirea noastră să exteriorizează. Dar părintele nostru nu-i orgolios, El cere puține vorbe, însă mult suflet, și spre scopul acesta nu-i nevoie de discursuri lungi (Papini G. Storia di Christo, Firenze 1923 pag 146).

Un om întrebând pe sfântul Macarie cum să se roage, «frate!» — li răspunse sfântul — «Când te rogi, nu e nevoie să spui vorbe multe, ajunge să ridici mâinile spre cer și să spui: «Doamne, facă-se voia Ta!» iar când te simți muncit de vre-o ispită, care te tot necăjește spune din fundul inimii tale: «Părinte, ajută-mă!» căci știe Dumnezeu de ce ai trebuință».

De părți esențiale ale unei rugăciuni sânt a se privi: umilința, încrederea și sinceritatea. O rugăciune adevărată trebuie să fie cuprinsă de duhul umilinței: «Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, dar celor smeriți le dă har» (I Petru 5, 3). Ea trebuie să se facă cu încredere: «Dumnezeu dă tuturor cu mână largă; dar să se ceară cu credință fără să se îndoască,

pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării turburat și împins de vânt încoaci și încolo» (Iacob 1, 6).

Soarele să nu apună întru mânie, dimineața și seara înainte de a-te ruga adă-ți aminte cine te-a supărat, iartă-l, împacă-te cu el, ș'apoi adu-ți darul tău. Să mergem la Dumnezeu pe calea sinceră, aceasta i dorința Lui.

S'ar putea crede că Domnul, prin mustarea didactică de mai nainte, exclude rugăciunile lungi, ca cele din maica noastră biserică, ca cele din sfintele mănăstiri. Nu. El combate cultul sterp, nu însă unul sincer și cu inimă curată. Prin dese rugăciuni creștinul e abătut în mod psihologic dela gândurile joase ale lumii, e smuls din haosul intereselor vremelnice. «Celce se roagă se depărtează de pământ, se apropie de țărnițele înalte, de căile de sus» (Olariu op. cit. pag. 76). Hristos ne asigură că «unde sunt doi sau trei adunați în numele Lui, va fi și El în mijlocul nostru» (Mat. 18, 20). Indemnând la rugăciune comună, (Mat. 18, 19) El însuși a în-genunchiat, (Luca 22, 41) și a ridicat ochii spre cer (Ioan 17, 1).

Cel mai ales loc pentru rugăciune e cel constințit pentru sfânta jertfă: biserica, (E. Voitschi Morala p. III-a script.) dar ea se poate face oriunde: în biserică ori în chilie singuratică; «ne pot servi spre serbarea sfântă: câmpul, deșertul, naia, staulul, închisoarea, tot locul în care ne mână nevoia — zice Dionisie din Alexandria (la Mitrofanovici Liturgică pag. 186). «Dumnezeu vede până la marginea pământului și pătrunde totul ce e sub cer», — cetim în sfânta Scriptură (Iov. 28, 24).

Mântuitorul s'a rugat, adică a petrecut în convorbire cu Tatăl ore, nopți întregi: în biserică, «L-au aflat în biserică», (Luca 2, 46), «Isus eșia din biserică» (Mat. 24, 1, Marcu 1, 35), în pustiu, «foarte de dimineață sculându-se a eșit și s'a dus în loc pustiu, și acolo se ruga»; pe munte, «și dând drumul noroadelor s'a suț în munte singur să se roage» (Mat. 14, 23), în grădina Getzeman etc. etc.

S'a rugat în «Rugăciunea arhierască», pentru sine, pentru lumea întreagă. La rugăciune și-a îndemnat ucenicii, cari probabil în urma multor îndemnuri au fost împinși la cuvintele:

curat ce ținută să avem față de Hristos, întocmai ca acum 1900 de ani.

Problema socială se poate rezolvi cu Isus, ori fără de El?

«Cine crede că va găsi în evanghelii un program social lucrat până în amănunțimi, se înșală; misiunea bisericii este numai să facă cunoscut o noului norme morale, cele corecte, care sunt baza pentru traiul împreună pacinic și conviețuirea pacinică. De sigur, Hristos a venit la săraci, în prima linie, dar aceasta nu înseamnă cătuși de puțin că ar fi fost un «proletar» în sensul comun al cuvântului. Ținuta Sa față de bogăție e dependentă de felul cum este folosită bogăția. Hristos n'a fost nici socialist, nici comunist sau anarhist, dar n'a fost nici național sau racist, deoarece stănd deasupra oricărui naționalism, a propovăduit iubirea. Iubirea și dreptatea sânt cele două puncte principale ale doctrinei Lui și legea: «Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși» e de a uns și în ziua de astăzi ca să rezolve toate problemele sociale — dacă este urmată. «Tatăl nostru» o spune chiar și prin cuvântul dela început: «nostru», că toți sântem frați și surorile unui tată».

De o deosebită importanță ține prof. Ude principiile lui Hristos față de familie și căsnicie. Bazele societății le vede Hristos pe acești doi pilastri fundamentali. «Dacă e vorba să se înșănătozeze sufletele, trebuie să se înceapă cu rădăcinile societății».

În mijlocul aplauzelor de nedescris a declarat oratorul: «Durerea Societatea, care s'a numit și se numește creștină, foarte adeseori nu și-a îndeplinit îndatoririle. Dacă societatea ar fi o societate creștină și dacă ar trăi după principiile lui Hristos, nici n'ar exista probleme sociale, fiindcă cele zece porunci, pe care le avem, sânt îndestulătoare și în ziua de astăzi ca să aplaneze toate antagonismele și ca să aducă pe oameni la o viață pacinică, în care să-și poată găsi fiecare fericirea și mulțumirea sa. Nici Liga Națiunilor nu va putea să rezolve multe probleme a căror rezolvire este așa de trebuincioasă, până ce nu va sta la masa de discuții și Hristos și până ce nu se vor lăsa cuprinși oamenii de spiritul Lui, cei ce s'au adunat la o astfel de muncă. Hristos nu cunoaște o morală dublă pentru bărbat și femei, pentru oameni politici și pentru alegători. — El și-a ridicat programul pe bazele acelor zece paragrafi, cari tratează legătura oamenilor cu Dumnezeu. Că ră vreme nu își vor veni oamenii în ori și nu vor începe, atât în viața privată, cât și în viața publică, să urmeze aceste zece porunci, după cuvântul și după înțelesul poruncilor, nu va fi în stare omenirea să rezolve nici o singură problemă din problemele ce se consideră ca fiind sociale și cele mai arzătoare ale timpului de față».

Aplauze, aplauze furtunoase!

Bat numai pămînt, fără de aplauzele inimilor?

H. Petra-Petrescu

* Excerpte: din «N. W. Journal», 22/XI 1926.

Să înceteze privilegiile...

În trecutul apropiat și mai depărtat, biserica noastră ortodoxă, împreună cu smeriții slujitori ai altarelor sale, era privită ca un fel de sectă din partea s'apănitorilor dispăruți ai țării.

Împotriva uneltirilor dușmane, această prigonită biserică totuși a durat până azi, înfruntând ca o stâncă neclintită în mijlocul valurilor furioase toate năpustirile îndreptate asupra ei.

Slujitorii săi au trăit cu nădejdea de un viitor mai bun, drept răsplătă pentru nedreptățile suferite din partea celor de altă lege și limbă.

Au trecut 8 ani dela decretarea alipirii Ardealului la țara mamă, și abea acum sântem pe cale ca legiuitorii țării să facă deplină dreptate bisericii ortodoxe prin votarea legii cultelor, reducând și revizuiind privilegiile ce le-au avut bisericile minoritare în defavorul bisericii ortodoxe române.

E timpul suprem ca preoțimea ortodoxă română să fie pusă, dacă nu mai sus, cel puțin pe același picior de egalitate, în beneficii și salarizare, cu preoții minoritari cari și în țara românească se simțesc mai la adăpost de grijile traiului zilnic decât preoții români ortodocși.

Vedem cum conducătorii cari s'au succedat la cârma statului în cei 8 ani, nu numai că n'au retras nimic din privilegiile cultelor minoritare, dar au dat din bugetul statului mai multe ajutoare bisericii minoritare, decât bisericii ortodoxe.

Din dosarele dela ministerul cultelor am putea arăta cu cifre câte sute de mii s'au dat ca ajutoare pentru biserică gr. catolică și pentru alte culte minoritare, și ce sume neluabile s'au votat pentru biserică noastră ortodoxă din Ardeal.

Pentru a fi mai aproape de chestiune, să vedem ce împărțire a făcut comisiunea pentru repartizarea fondului despăgubirilor de război în suma de 27,500,000 lei, destinată Ardealului și Bănățului.

Luăm un caz precis: Pentru parohia bisericii uniților din Sebeș, jud. Alba, s'au votat 50,000 Lei, iar pentru cele 3 parohii ale bisericii ortodoxe din aceeași localitate nici un ban. Bisericii unite din Cluj s'au votat 500,000 Lei, bisericii române unite din Sătmăr 200,000 Lei, episcopiei unite a Lugojului 600,000 Lei; pentru toate bisericile și episcopiile ortodoxe din Ardeal și Bănat — nici un ban.

Asfel de nedreptăți trebuie să aibe sfârșit. Nu se mai poate îngădui să se perpetueze era privilegiilor pentru bisericile minoritare chiar cu «crizic» ca din nou să-și înainteze memoriile către societatea națiunilor...

Prin noua lege a regimului cultelor cerem să se facă dreptate bisericii dominante a statului, și toate privilegiile să fie desființate, iar fondurile regnicolare ale statului ungar să treacă în stăpânirea statului român, ca să fie împărțite în egală măsură tuturor cultelor din țară.

În legătură cu aceasta mărturisim că ne-am bucurat de hotărârea Nr. 49.838 din 1926 a ministerului de culte, care dispune să nu se mai subvenționeze decât parohiile cu peste 200 familii. Cu toată înfrigurarea ce a cuprins pe

domniile din redacțiile unor ziare, ne îngăduim a susține de bună decizie a ministerului de culte, care nu primejduiește nici decât bisericile ortodoxe, știut fiind că până acum s'au plătit salarii unor preoți minoritari cu parohii dela 10—100 suflete, nu familii, beneficiind acești preoți și de pământuri bisericesti până la 40 jugăre.

Cerem cruțare în ceea ce privește salarizarea preoților fără parohii cari sânt numai de formă în parohii neîndeplinind nici un serviciu cum e b. o. cazul în comuna Virgărd, jud. Sibiu, unde preotul reformat are numai 11 credincioși, și totuși, pe lângă salariul dela stat cu toate gradațiile, mai are casă parohială, beneficiu de o sesiune parohială de 32 jug. pământ cl. I, în aceeași comună preotul român a fost silit să renunțe la parohie neavând casă parohială, nici sesiune decât 6 jugăre pământ puțin productiv.

Legiuitorii actuali așteptăm să fie mai înțelegători ai situației bisericii ortodoxe ardelenice. Cătră ei ne îndrăptăm cu rugarea, să nu se lase înfrunți de sirenele amăgitorilor de două culise. E timpul ca slujitorii bisericii-ortodoxe să fie puși la adăpostul grijilor zilnice, iar cei de altă lege să înțeleagă în sfârșit că în această țară sântem noi stăpâni, și nu ca pe vremuri: «misera plebs contribuens». Pr. Ioan Crădun.

Deputați congresuali mireni pe teritoriul arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, au fost aleși următorii:

1. În cercul Sibiu: *Ioan de Preda* avocat, fisc. cons. Sibiu.
2. În cercul Sebeș: *Dr. Nicolae Comșa* prefect, Sibiu.
3. În cercul Hațeg: *Dr. Petre Groza* ministru, București.
4. În cercul Orăștie: *Dr. Gheorghe Dub'eș* avocat, Deva.
5. În cercul Deva: *Dr. Simion Câmpăan* prefect, Deva.
6. În cercul Zărand: *Nicolae Colan* prof. la Acad. Teologică, Sibiu.
7. În cercul Sighișoara: *Octavian Goga* ministru, București.
8. În cercul Mediaș: *Dr. Ilarie Holom* avocat, Elisavetopol.
9. În cercul Brașov: *Alexandru Lapedatu* fost ministru, profesor de Universitate, Cluj.
10. În cercul Făgăraș: *Ioan Ioniță* inginer, directorul fabricii de celuloză, Zărnești.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

«Doamne, învață-ne să ne rugăm» (Luca 11, 1).

Prin rugăciune lăudăm pe Dumnezeu, (Ef. 4, 19) îi mulțumim și-i cerem (2, Tim. 2, 1). Fructele ei sânt cele mai frumoase. Ea ne dă înțelepciune, (Întel. Sol. 9, 4) aduce cumpătare, (Întel. Sol. 8, 21) întărește credința și ne înmulțește dragostea; (I Tes. 3, 10) scapă pe celce pătimește, (Iacob 5, 13) înșănătozează pe cel suferind (Iacob 5, 14—15). Rugăciunea alungă dela noi orice ispită, (Mat. 26, 41) ne izbăvește de orice lucru rău, (II Tes. 3, 2), ba ce e mai mult mijlocește, înaintea tronului ceresc, iertarea greșelilor noastre (Iacob 5, 15).

Orice rugăciune adevărată își are efectul dorit, (Psalm 50, 18), Dumnezeu ascultă totdeauna, (Isaia 65, 24), dă din belșug însă numai aceluia cari cer dela Dănsul. «Nu aveți, pentru că nu cereți», (II Cor. 3, 5) — zice dumnezeescul Pavel.

Fiindcă se cade pururea și neîncetat a ne ruga, (Luca 18, 1) să dăm ascultare lui Hristos și când ne rugăm să zicem: «Tatăl nostru»...

C) Tatăl nostru. «Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfintează-se numele Tău, vie im-

părăția Ta, facă-se voia Ta, precum în ceru așa și pe pământ; pânea noastră cea spre ființă dă-ni-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre precum iertăm și noi greșiților noștri, și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne mântuește de cel rău. Că a Ta este împărăția, puterea și mărirea în veci. Amin».

Care rugăciune poate fi mai dulce, mai pătrunzătoare și mai bogată în efecte, decât cea ruptă depe buzele Dumnezeescului Fiu în clipa când ucenicii îl agraiau cu cuvinte: «Domne, învață-ne?» (Dr. I. Broșu, Casa dela Ierihon pg. 13).

Aceasta e rugăciunea credincioasă ce ne călăuzește din fașe până la încredințarea sufletului nostru dreptului Judecător, ce ce rostește de 2000 de ani aproape și va continua a se rosti cât timp omul va trăi pe acest glob terestru.

E un model al tuturor formelor de rugăciune. (E Voiușchi, Morală script). Principiile ei sânt atât de simple încât un copil le înțelege, dar au atât conținut încât dă de cugetat celor mai încercate rațiuni. («Das Vater-Unser ist unendlich auslegend, drum ist's auch ein Gebet von unermessenem Segen; Dar Vater-Unser ist

unendlich auszudeuten, drum ist's auch im Gebrauch bei gar verschiedenen Leuten». Steinmeyer op. cit. pag. 100). E o casă clădită pe fundament solid bine cimentat. Nimic nu poți lua fără să sfărmi, nimic adauge fără să diformezi. «Habet haec formula verba rebus aptissima, ordinem sapientissimum, plenitudinem in brevitate admirabilem». (Steinmeyer op. cit. pag. 93). Tertulian o numește: «Breviarium totius evangeli», (Schanz op. cit. pag. 211), noi îi zicem: «Rugăciune Domnească».

I. Adresa: «Tatăl nostru carele ești în ceruri».

II. Șapte cereri: Dintre care primele trei —

1, «sfintează-se numele Tău, 2, vie împărăția Ta, 3, facă-se voia Ta precum în ceru așa și pe pământ», — se referă la ceea ce aparține lui Dumnezeu, iar restul de patru — 4 «Pânea noastră cea spre ființă dă-ni-o nouă astăzi, 5 și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, 6 și nu ne duce pre noi în ispită, 7 ci ne mântuește de cel rău» — la cele mai inevitabile necesități ale omului...

III. Încheierea: «Că a Ta este împărăția, puterea și mărirea în veci. Amin».

Sărbarea dela orfelinatul arhidiecezan

Ca în toți anii, și în anul acesta în preșara Nașterii Domnului, Direcțiunea orfelinatului nostru a pregătit orfanilor o frumoasă sărbătoare.

La sala cea mare era împodobit un splendid pom de Crăciun.

La ora 4 d. a. micii orfani au cântat mai multe colinde, au declamat poezii ocazionale și au jucat piesa Vine Crăciunul.

La această producție a asistat I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, având micii orfani bucuria de a avea și de astădată în mijlocul lor pe ocrotitorul și binefăcătorul lor, dl. general Tomescu, consilierii arhid., profesori etc.

La finea producției zelosul director al orfelinatului p. r. Iosif Trifa a mulțumit tuturor celor ce au contribuit cu daruri pentru orfani, în primul rând părintelui orfelinatului I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, care și de astădată le-a trimis o mulțime de bunătați, un porc gras, o ladă de zahăr, făină pentru cozonaci, bomboane, și n'a uitat nici de jucării. A mulțumit apoi glorioasei noastre armate, pentru hainele și papucii donați, arhimandritului Dr. V. Stan pentru suma de 500 Lei.

I. P. S. Sa a ținut apoi micilor orfani o frumoasă vorbire plină de sfaturi părintești, amintindu-le între altele, că ei au avut părinți vrednici, cari azi cu bucurie de sus din locașul Tatălui ceresc privesc la ei, îndemnându-i ca în rugăciunile lor să și aducă aminte de ei. A mulțumit apoi reprezentantului armatei dlui general Tomescu pentru v. l. interes ce l-a arătat față de orfelinat, părintelui Trifa pentru grija ce o are de orfani, precum și învățătorilor dela școala normală cari au aranjat producțiunea și pedagogului Circov.

A urmat apoi împărțirea darurilor de Crăciun între orfani.

Nou abonament la Telegraful Român

Cu 1 Ianuar 1927 deschidem nou abonament, la **Telegraful Român**, cu prețurile arătate în fruntea ziarului.

Ne adresăm bunilor noștri cititori, cari cred că apariția acestui ziar este o trebuință neapărată întru apărarea intereselor clerului dreptcredincios din cuprinsul țării întregite, — și-i rugăm, la acest prilej, să răspundească acest organ în cercuri cât mai largi, câștigându-i noi și noi abonați.

Invităm și pe vechii și credincioșii abonați să-și înnoască din vreme abonamentul prin mandat postal.

Numele abonatului și domiciliul, (ev. poșta ultimă), să se scrie cât mai *citeț* la adresa: **Administrația Telegraful Român, în Sibiu.**

I. Adresa: «*Tatăl nostru carele ești în ceruri.*»

«Tatăl nostru», e o rugăciune de cerere. Inceputul și partea primă a unei rugăciuni de cerere trebuie să fie o preocupare de calitățile Aceluia cărui li e adresată, o meditare asupra însușirilor Lui, o determinare detaliată din diferite laturi ale Lui, căci altcum sufletul n'are de ce se agăța spre a-și urca cererea la El. Așa la «Impărate ceresc»: «mângăitorule carele prețuindene ești»; la alta: «Prea sfinte treime», la «Rugăciunea Domnească» cuvintele: «Tatăl nostru carele ești în ceruri...» au puternic efect de-a concentra și orienta sufletul nostru spre ființa agrăită. Rugăciunea care produce mai perfect efectul intenționat e cea «Domnească». Agrăirea și cele trei cereri cu subiectul: «Tău», «Ta», «Ta», au puternic efect de-a l. învia pe El în sufletul nostru, de-a ne transporta pe noi în El, de-a face astfel vie și strânsă comunicația cu El în rugăciune.

«Tată» ne adresăm aceluia a cărui față n'o vād decât ingerii, (Matei 18, 10), care iartă, (Luca 23, 34), școală pe morți și-i înviază,

INFORMAȚIUNI

Urām cititorilor și sprijinitorilor ziarului nostru:

Anul nou cu bine!

Acțiune culturală. Guvernul începe o vastă acțiune culturală, cu deosebire pentru sate. În acest scop este însărcinat dl. M. Sadoveanu cu conducerea unei mari publicații populare care se va tipări în un milion cinci sute de mii (?) de exemplare, — cel mai mare tiraj de până acum al unei publicații românești.

Pentru orfani. Un vapor american a adus din America 20 lăzi de cărți și jucării, spre a fi împărțite orfanilor de război români, la sfintele sărbători ale Nașterii Domnului.

Societatea de misionari ai creștinismului ortodox, înființată de studenții teologi din București, desfășură în fiecare Duminică, în periferia capitalei, o propagandă plină de făgăduință, făcând educația religioasă a copiilor de școală și desăvârșind educația adulților dela marginea Bucureștilor. Sub supravegherea superiorilor, studenții își urmează cu râvnă o lucrare de în-sănătoșire morală, întorcând la calea cea bună pe mulți credincioși amăgiți de sectanți.

Curs de limba română. Dl. profesor Claudiu Isopescu a inaugurat eara aceasta cursul de limba română la universitatea din Roma. Decanul facultății de litere, dl. Cardina'y, a adus salutul rectorului și al consiliului facultății. Apoi dl. Isopescu a ținut conferință, vorbind despre poezia populară română. La inaugurare au asistat numeroși studenți italieni, ministrul României la Roma, dl. Lahovary, împreună cu membrii legațiunii și întreaga colonie română.

Biserică ortodoxă în Sighet. Avem câteva biserici ortodoxe române în Maramurăș; capitala județului, Sighetul însă, care geme de mulțimea sinagogelor, n'are decât o modestă capelă, unde în zile de Duminică și sărbători se pot închina ortodocșii din acel oraș. Epitropia face apel la bunii creștini s'o ajute în scop de-a clădi o biserică la Sighet. Loc potrivit de zidire a fost donat prin bunătaatea fostului ministru de domenii, A. C. Constantinescu. Sighetul așteaptă încurajare, ca să-și vadă visul împlinit.

Din Sătmar. Un festival, împreună cu coruri, cântece solo, concert la pian, dansuri naționale și tombolă, s'a organizat în 19 Decembrie a. tr. la Sătmar, în scop de-a spori fondul de clădire a bisericii ortodoxe române de acolo. S'a realizat un beneficiu de peste 40 mii de lei.

Biblioteca românească. Direcțiunea spitalului județean din *Sighetsoara* roagă călduros pe toți bunii creștini să binevoiască a i da concursul, dăruind după putință cărți bune și folositoare, în scop de-a forma o bibliotecă pe seama suferinzilor români din acel spital. Dăruirile se trimit direcțiunii.

(Ioan 5, 21), care a trimis pe Hristos să săvârșească lucruri minunate, (Ioan 5, 36), și ne trimite pe «Mângăitorul» Său duh, (Ioan 14, 26), numim pe părintele luminilor, (Iacob 1, 17), Dumnezeu a toată mângăierea, (II Cor. 1, 3), al cerului și al pământului, (I Msi. 24, 7).

Dumnezeu unul este, (Marcu 12, 29) nu este Dumnezeu afară de celce este (I Cor. 8, 4). Acenta e «Tatăl nostru», al nostru al tuturor (Mat. 5, 48). El ne-a întocmit, (Gen 1, 27) ni-a dat ființă. El răsare soarele, lasă să cadă ploaia, (Matei 5, 43), înverzește natura, (Matei 6, 28), care aducând rodul ei mulțumește toate făpturile.

li zicem «Tată», pentru că El e creatorul universului, (Gen. 1, 1), și purtătorul de grije a omenirii, (Matei 6, 32), întocmai ca un părinte îngrijitor al familiei sale. «Tu Doamne ești Tatăl nostru, ce din veșnicie te numești Mântuitorul nostru», (Isaia 53, 13).

li zicem «Tată», pentru că așa ne a învățat Mântuitorul Iisus, care ne-a arătat înrădăcirea cerească, (Matei 5, 9; Luca 20, 36; Ioan 1, 11), care ne-a spus să ne rugăm lui Dumnezeu ca unui tată.

Urcarea prețului abonamentului la „Telegraful Român“. În vederea scumpirii portului postal dela 10 la 25 bani de exemplar, a brațelor de muncă, cum și a hârtiei, administrația foil se simte nevoită a urca prețul abonamentului dupăcum urmează: **Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.**

Timbre nouă fiscale sânt puse în circulație cu ziua de 1 Ianuar 1927, și anume de 1 leu, 2, 3, 5, 10, 20, 30 și 50. Timbrele vechi sânt valabile numai până la 1 April 1927, dar se pot schimba cu cele din noua emisiune până în 1 Iulie 1927.

Act de mulțămire. Doamna **Aurelia Cionca-Pipoș**, București, a fost încredințată cu fa. erra unei colecte, în scop de a se cumpăra vestimentele și odăjdile bisericesti, pentru comuna Cacova-Sebeșului, jud. Alba. La întregirea sumei trebuincioase au binevoit a contribui următorii: întreprinderile generale tehnice ing. Eremia s. a. București 1500 lei; Creditul tehnic București, Creditul tehnic transilvănean București, Pavel Suru București, câte 500 lei; Horia și Aurelia Cionca-Pipoș București 400 lei; Aurelia Cionca București, Tomat-Cnie: Soc. în nume colectiv București, Ing. Tiberiu Eremia și Mihail Eremia, București, Banca Românească București, Metlica București, Unitas București, Dr. Victor Mihail Cristian-Sbu, «Calea» s. a. București, Preotul I. Murgău Ruda Hunedoara, Banca Poporului București, Exploat. Sandu București, Pietroasa București, Eramie Săfa București, câte 200 lei; Traian și Lucia Pipoș București, Ing. N. N. București, Romulus și Livia Cionca Cluj, Gh. Bucureșcu, N. N., N. N., N. N., câte 100 lei; Jan Stanciu 60 lei; Fam. Xenofon Ionescu București, Tâmplăria Românească București, N. N., N. N., Vasile Popa București, N. N., N. N., câte 50 lei. Total: 7110 lei. — Subscrisul în numele bisericii ortodoxe române din Cacova, le exprim cele mai călduroase mulțămiri, rugând pe bunul Dumnezeu să le scrie numele în cartea vieții fericite.

Pr. A. Riureanu.

ȘTIRI LOCALE

Teatru. Artiștii teatrului național din capitală, au jucat a treia zi de Crăciun, în sala dela teatrul Sibiului, o snguitoare dramă, *Puterea Intunerecului*, în 5 acte, de Leo Tolstoi. Moravurile din viața sătenilor Rusiei, zugrăvite în culori realiste, cer o interpretare adânc studiată și actori de întâia mână. Am avut, Luni seara, ocazie să constatăm că interpretarea dramei tolstoiană a fost una dintre cele mai desăvârșite. Puteri artistice ca *Atanasescu, Ana Luca, Melișanu* și toți ceilalți, au izbutit să cucerească din primele scene întreg auditorul și să producă

În acest sens se ruga și Dânsul: «Mă suită la Tatăl meu, și Tatăl vostru, și Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru», (Ioan 20, 17). I se adresa cu predilecție cu cuvintele: «Tată», (Ioan 5, 39). «Părinte», (Luca 22, 42), «Tatăl meu», (Matei 12, 52), «Părintele meu», (Matei 26, 37), «Tatăl tău», (Matei 6, 4), «Tatăl nostru» (Matei 6, 9; Luca 11, 2), «Tatăl vostru», (Matei 6, 16), etc.

L-a numit «Domn al cerului», (Luca 10, 21), «Tată ceresc», (Matei 6, 29), «Impărat al cerului», (Matei 13, 43), «celce locuiește și umblă împrejurul cerului...» (Psalm. 2, 3).

Prin cuvântul «Tată» noi recunoaștem pe Dumnezeu de părinte. El părintele carele e, nu aici, ci în alte regiuni mai înalte, opuse păcatului, opuse materiei, în sfera spiritului, (Iob. 20, 14), în ceriu, e un părinte cu adevărat al nostru. «El e Dumnezeuul nostru și sprijinul mântuirii noastre» (Ps. 28, 26). (Va urma)

Reclama este sufletul comerțului

emoțiuni, de care teatrele provinciale sânt de obicei văduve. Ceice au lipsit dela această admirabilă reprezentație, au cuvânt de a regreta că n'au văzut o.

Concert. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu invită la concertul ce-l va aranja în 6 Ianuarie 1927 (Botezul Domnului) în sala mare dela Unicum. Inceputul la ora 8 seara. După Concert urmează dans. Bilete de vânzare la Librăria arhidiecezană și seara la cassa.

Comitetul.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. A apărut Nr. 12 din 1929. Cuprinsul este următorul: N. Colan: Hristos se naște, măriți L. I. Gheorghe: Secaș: Sadhu Sundar Singh. Creștinism practic. Prof. N. Colan: Clerul și sănătatea publică. Pr. Gheorghe Maior: La Nașterea Domnului. V. N.: Refacerea Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus. Prof. N. Colan: Mișcarea literară: Betleem — casa pânii sufieului. Unterwegs zur Heimat (în drum spre patria eternă). Sfântul Ioan Botezătorul după Evangheliile canonice. Neculce: Cronică: Statul și subvențiile acordate bisericii. Lupta pentru învățământul religios în școala secundară. Situația profesorilor de religie din Ardeal. O campanie folositoare: Pentru Calendarul îndreptat. * * Note și informații. Bibliografie.

Biserica Ortodoxă Română, revista sfântului Sinod. A apărut Nr. 11 din 1926 cu bogat cuprins, și anume: Cuvântări la nașterea lui Hristos, de Nicodem. Denaturarea istoriei lui Origen, de Teodor M. Popescu. Studii și Comentarii, de Pr. Popescu Mălăești. Tot despre învățământul religiei în liceu, de econom St. Arșic. Liturgia în bisericile reformate evanghelice din Franța, de Pr. Gr. Criveanu. Cronică bisericească, însemnări mărunte, Știri, Cărți, Reviste, Ziare, de arhim. Scriban.

Luminătorul. Revista bisericii din Basarabia. Cuprinsul Nrului 24 din 1926: După partea oficială: Cuvântări la Postul mare, traducere de Nicodem. E necesar a lupta cu spiritul vremii, preot Ioan Poclitaru. Influența învățurii Mântuitorului în viața omenirii, preot Simeon Mihnevici. Despre răbdare, preot Ioan Poclitaru. Există o sectă a inochentienilor? M. I. Vasilache. Flori din «Câmpul duhovnicesc», prot. Mitrofan Ignatiev. Evanghelia ca bază a vieții, Laura Scriban ș. a.

Noua Revistă Bisericească, Nr. pentru Noemvrie—Decemvrie 1926, are bune articole și notițe: Salarizarea Clerului, de T. P. Păcescu. Conținuturile Sfintei Evanghelii, Introducere — din rusește după B. Glatcov, de arh. Galaction Cordun. Predică ce se poate rosti la sărbătoarea oricărui sfânt, de Pr. Manea Popescu. Invățământul religios la răspântie? de Pr. D. I. Popescu. Vizitele Pastorale, traducere de Diacon A. N. C. Pe cine încălzim? (Advenștiții) de Pr. G. Simionescu. Activitatea mea pastorală la biserică Târca din Capitală, de Pr. D. Micșunescu. O comemorare în biserică apuseană, de Pr. M. Ștefănescu, ș. a.

N. Giulea: Școala Poporului (probleme sociale) Biblioteca «Semănătorul» Nr. 155. Prețul Lei 5. Studiu sintetic, despre învățământul primar, despre învățământul de întregire și desăvârșire, publică dl prof. universitar N. Giulea în modesta critică din Biblioteca «Semănătorul». Studiul ar trebui răspândit în zeci de mii de exemplare atât în orașe, cât și sate.

Transilvania, revista Asociațiunii. A apărut Nr. 11—12 cu articole, versuri și notițe de: Emil Isac, Horia P. Petrescu, A. Barseanu, G. Bogdan Duică ș. a. — Abonamentul anual 100 lei pentru membrii Asociațiunii; 200 lei pentru alții. Redacția și administrația: Sibiu, strada Șaguna 6.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

A apărut

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1927

Se vinde la **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ** în SIBIU, și la alte librării.

Nr. 374/1926.

(126) 1—3

Concurs

Se publică concurs, cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei vacante **Cinciș** cu filia **Cerna**, din protopopiatul Hunedoara.

Venite parohiale:

1. Sesiune parohială: a) pământ arător 7 jugăre 744 st. □; b) fână 1060 st. □.
2. Naturalii: a) din materă câte una măsură (30 litri) porumb nesmicurat; b) din filie câte una măsură (30 litri) porumb smicurat sau 2 măsuri nesmicurat.
3. Lemne de foc pentru trebuința anuală a preotului.
4. Stola obicinuită în comună.
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Hunedoara, 23 Noemvrie 1926.

Oficiul protopopesc ortodox-român Hunedoara, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană,
protopop.

Nr. 418/1926.

(128) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Colibi**, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat. Sesiune parohială de 20 jug. arător și fână, câte o ferdelă de cucuruz și o zi de lucru dela enoriași.

Concurenții au să-și înainteze cererile înscrise conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvânta.

Sebeș, 10 Decemvrie 1926.

În înțelegere cu consiliul parohial.

Oficiul protopopesc:
Sergiu Medean,
protopop.

Nr. 921/1926.

(122) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei **Braza** cl. II și **Voivodenii mari** cl. III, protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Eolumentele împreunate cu postul din:

1. **Braza**, cele fasonate în coala B, cu întregirea dela stat, și casa parohială cu curte și grădină;

2. **Voivodenii mari**, cele fasonate în coala B, congrua dela stat, folosirea progăzii și două jugăre ecleeje pământ arabil.

Concurenții au a-și înainta cererile conform normelor în vigoare în termenul dat subsemnatului oficiu protopopesc și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra și cuvânta.

Făgăraș, la 26 Noemvrie 1926.

În înțelegere cu consiliile parohiale.

Oficiul protopresbiterial ort.-român:
Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. 211/1926

(130) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de cl. III a **Chitid** și **Valea Sângorgiu**, din protopopiatul Hațegului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Eolumentele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. **Chitid**, cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat, 20 jugăre sesiune parohială, câte 2 măsuri porumb cu tuleu și câte 1 zi de lucru dela fiecare familie.

Casă parohială nu este.

2. **Valea Sângorgiu**, cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat, 10 jug. sesiune parohială, câte una măsură porumb nesfârmit dela fiecare familie și câte o zi de lucru.

Casă parohială nu este.

Concurenții își vor înainta cererile în termenul legal subsemnatului oficiu protopresbiterial și se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Hațeg, la 16 Dec. 1926.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Hațegului în înțelegere cu consiliile parohiale.

Dr. C. Popescu,
protopop.

Nr. 535/1926

(131) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului II de paroh, în parohia de cl. I (întâia) **Sighișoara**, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B și întregirea dela stat.

Reflecții în dreptăți la acest post sânt poștiți a-și trimite petițiile de concurs, provăzute cu documentele prescise de normele în vigoare, în termen subsemnatului și după prealabila încuviințare din partea subsemnatului a se prezenta în termenul concursului în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserică parohiei spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra la sfânta liturgie.

Sighișoara, la 12 Decemvrie 1926.

Oficiul protopopesc al Sighișorii în înțelegere cu comitetul parohial.

Emilian Stolca,
protopresbiter

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov**, tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem**. E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare

Părți alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dnui Ioan Meșianu, arhiepiscop și mitropolit. Prețul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei

SEMINTERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminte,

oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod**, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10

(127) 2—32

În **Librăria Arhidiecezană**
se află spre vânzare

Din viețile sfinților

de

Mihail Sadoveanu și D. D. Patrașcanu

I. Spre Emaus

Prețul Lei 35, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Prețul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

La **Librăria Arhidiecezană** se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

Din «**Biblioteca Bunului Pastor**» se găsesc la Administrația Revistei teologice:

Nr. 13. «*La cine ne vom duce?*» de **Dr. Gr. Cristescu**, profesor.

Nr. 14. «*La luptă dreaptă!*» de **Nicolae Colan**, profesor.

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

1. Mineiul lunii Mai

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopescă la 1854, legat, ceva cam întrebunțat, 120 Lei.

4. Psaltirea

publicată românește la 1857 de diaconul Coresi, reproducă cu un studiu bibliografic și un glosar comparativ de B. Petriceicu-Hașdeu. Edițiunea Academiei Române. Tomul I. București, 1881, legată solid, neîntrebunțată, 80 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15—, pluspe de postă Lei 5—

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare:

Episcopul Roman Ciorogariu:

ZILE TRĂITE

Prețul Lei 350—

Dr. Ioan Felea:

Simboluri liturgice

Prețul Lei 25—

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8° mare, legată frumos. Prețul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur imnoasele și troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când servește arhierul, trei Heruvici, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a prețului ori contra ramburs la **Timotei Popovici**.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate la administrația ziarului

Telegraful Român

Redactor responsabil: **Dr. George Proca**.

Dela **Librăria Arhidiecezană** se pot procura următoarele cărți editate de dl profesor **Dr. Gr. Cristescu**:

Capernaume, Capernaume!

Lei 25—

Fapte și orientări creștine

Lei 30—

Căile de urmat pentru răspândirea învățături creștine în popor

Lei 5—

Sinteze etico-sociale

Lei 40—

Un capitol de pimenică ortodoxă

Lei 30—

Pentru înviorarea entuziasmului pastoral

Lei 30—

Percepția misterului

Lei 20—

„**Slujba ta, fă-o deplin!**”

Lei 50—

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

Călăuza Agricolă

cuprinzând date și îndrumări din economia câmpului, pomărit și vierit, legumărit și florărit, în trei tomuri, de

Dimitrie Comșa

Tomul I Economia câmpului . . . Lei 90

Tomul II Pomăritul și vieritul . . . „ 50

Tomul III Legumăritul și florăritul . . . „ 60

Se expediază numai contra Ramburs

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: **Episcopul Nicodem Munteanu**

Prețul: Lei 45—, plus spese de porto Lei 5—.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Prețul 50 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de **Zotti Hodoș**. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înțelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Intru slăvirea țării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din țara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înțelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuța (versuri). Muntele Athos. Moaștele sf. Dumitru. — Colindă ostășească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunțuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moștenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. În apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; însemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu **Șematismul** bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheși și învățători, — și altă ediție **fără Șematism**.

Prețul: Ediția cu Șematism 50 Lei, — fără Șematism 20 Lei.

Plus porto postal Lei 10, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.